

ת"פ 14541/06/20 - מדינת ישראל נגד ע' א' ה' א'

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 14541-06-20 מדינת ישראל נ' א'

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	ע' א' ה' א'

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו ובהתאם להסדר טיעון, בביצוע עבירות **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירת **תקיפת בת זוג** לפי סעיף 382(ב) לחוק.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים היו המתלוננת והנאשם בני זוג נשואים, והתגוררו בביתם בכפר ----- ביום 25.10.19 סמוך לשעה 22:00, חזר הנאשם מקורס מתנדבים במשטרת ישראל. באותו מועד התגלע ויכוח בינו לבין המתלוננת, במהלכו משך הנאשם בשיער ראשה של המתלוננת, והיא בתגובה דחפה אותו. הנאשם אחז בצווארה של המתלוננת בידו, לחץ עליו וגרם לה לאודם בצוואר.

במקרה אחר, ביום 22.8.19 בשעות הבוקר, עת ישבה המתלוננת בביתם על הספה, תקף אותה הנאשם בכך שהיכה אותה מכה בידו על רגלה.

במקרה נוסף, כשישה חודשים עובר למועד הרלוונטי, במועד מדויק שאינו ידוע, פגע הנאשם במכשיר הטלוויזיה ושבר אותו.

3. ביום 20.10.21 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. לבקשת הסניגור, ומבלי שהדבר יהווה אמירה לגבי העונש, התבקש שירות המבחן להתייחס גם לשאלת ההרשעה. הוסכם כי לאחר קבלת התסקיר, יטענו הצדדים באופן חופשי. ביום 18.9.22, טענו הצדדים לעונש. בנוסף, וכלי מחויבות לכך, נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן לא הגיע למסקנה לגבי הערכת הסיכון מצד הנאשם כלפי המתלוננת. כמו כן נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם.

בתסקיר מיום 10.5.22, צוין כי הנאשם בן 32, אב לשתי בנות בגילאים שלוש ושנה וחצי, פרוד מהמתלוננת מזה כשבעה חודשים, מתגורר לבדו בבית שבבעלותו ב----. הנאשם מתפרנס מזה כארבע שנים בעבודות רתכות בעסק השייך לאחיו, הוא שואף להיות עצמאי בתחום זה בעתיד. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא בגרות, בבית ספר תיכון "אורט" במגמת מכונאות רכב. בשנת 2012 עבר הכשרות בלימודי תעודה כ"טכנאי קירור ומיזוג" ו-"טכנאי מכונות כביסה ומכשירים ביתיים" (הוצגו אישורים), אולם בתחומים אלה לא עסק. מגיל 20 עבד בתחום הרתכות, כאמור. מסר כי בעברו התנדב למשטרה על מנת לשפר את תדמיתו החברתית ומתוך שאיפה לשפר את שכרו.

משפחת מוצאו מונה שבעה אחים ואחיות, והוא תיאר תא משפחתי מגובש ותקין. לדבריו, אביו פנסינור כיום, היה בעברו מורה וכמו כן היה דמות חינוכית דומיננטית בבית, נוקשה ומציב גבולות. הנאשם שיתף כי במצבים בהם התקשה לעמוד בגבולות אביו, או כאשר קיבל ציונים נמוכים בבית הספר, אביו נהג להשתמש באלימות פיזית כלפיו כאקט חינוכי.

באשר לחומרים פסיכו אקטיביים, תאר הנאשם שתיית אלכוהול מתונה בהגיעו לגיל 18 בנסיבות חברתיות. שלל הגעה למצבי שכרות ואלימות ושלל שימוש בסמים.

בנושא הקשר עם המתלוננת, מסר הנאשם כי פרודתו כיום בת 26, מתפקדת כאחות בבית החולים האנגלי בנצרת. עוד מסר כי נישאו בשנת 2017, בתחילה היו היחסים ביניהם חמים אך לאורך הקשר הזוגי חוו ויכוחים אשר, לדברי הנאשם, נסבו סביב האופן שבו הייתה המתלוננת מתלבשת. לדבריו הוויכוחים לוו לעיתים בדחיפות הדדיות ואלימות מילולית על רקע ההתעקשות של כל אחד מהם על עמדתו. הנאשם מסר כי חמותו התנגדה לנישואין ועד היום פועלת להפריד בינו לבין המתלוננת. עוד סיפר כי נפרדו מספר פעמים במהלך נישואיהם אך חזרו להיות יחד בשל אהבתם. לדבריו, באחת הפרידות במהלך אוקטובר 2021 פגש במתלוננת בדרכו לגן הילדים לראות את בנותיו וביקש ממנה לקחת את הילדה, דבר שהביא להתלהמות בינו לבין המתלוננת, שהזעיקה את אחיה, מה שהביא בסופו של יום להזמנתו של הנאשם לחקירה במשטרה. כיום הנאשם פוגש את בנותיו לאחר שהגיש בקשה לבית המשפט לענייני משפחה.

שירות המבחן ערך שיחה טלפונית עם עובדת סוציאלית ממחלקת הרווחה ב----, בה נמסר כי הזוג מוכר לרווחה מדצמבר 2021, בעקבות הסדרי הראיה. עוד נמסר, כי המתלוננת שיתפה שהיא חוותה אלימות פיזית מצד הנאשם במהלך הקשר הזוגי. בנוסף הביעה הסתייגות מדפוסי שתיית אלכוהול של הנאשם ופגיעה באמון. עוד אמרה המתלוננת לשירותי הרווחה, כי יש בינה לבין הנאשם ויכוחים רבים ומריבות על רקע פערים בעמדות ובתפיסות אותה ייחסה לפער ההשכלה ביניהם. המתלוננת מסרה כי ניסתה להיפרד מהנאשם בעבר וכי היא מתכוונת לצאת לדרך חדשה ולהיפרד ממנו.

בהתייחסו לאירוע נשוא כתב האישום, טען הנאשם כי בלהט הוויכוח בינו לבין המתלוננת, ניסה להיכנס לחדר השינה אך המתלוננת חסמה דרכו ולכן דחף אותה, ולאחר מכן היא זרקה עצמה על המיטה כאקט של צחוק. לגבי עבירת הרכוש הודה כי חזר לביתו מהעבודה כשהוא כעוס ועל כן שבר את הטלוויזיה. למעשה הנאשם לקח אחריות חלקית בלבד תוך נטייה למזער ולטשטש מחומרת האירוע האלים. בנוסף, ניסה להשליך את האחריות לביצוע העבירות על המתלוננת. שירות המבחן מסר, שבהתאם לאמור, הנאשם גם התקשה לזהות כל נזקקות טיפולית.

בהמשך, המתלוננת סירבה לשתף פעולה עם שירות המבחן ובשיחה טלפונית עמה מסרה כי הקשר עם הנאשם שייך לעברה והיא אינה מעוניינת לפתוח את הדברים. דיווחים אלה עלו בפער מול דיווחי הנאשם באותה נקודה, לגבי כוונת בני הזוג לחדש את הקשר הזוגי.

לנאשם אין הרשעות קודמות, פרט ל-11 הרשעות ברישומי התעבורתי. שירות המבחן התרשם מיכולתו לנהל אורח חיים יצרני, יציב, עצמאי ומתפקד. כמו כן התרשם השירות מהעדר דפוסים אנטי סוציאליים באישיותו. יחד עם זאת, דווח כי הנאשם גדל במשפחה סמכותית, שמרנית ונוקשה, הוריו התקשו לזהות ולמלא אחר הצרכים הרגשיים במהלך התפתחותו, והוא גדל בתחושה של חוסר קבלה והעדר הכלה ללא תנאי. שירות המבחן העריך כי נסיבות אלה השפיעו על פיתוח דפוס התקשרות חרד ואמביוולנטי עם האנשים שמסביבו, שמאופיין בפיתוח דינאמיקת יחסים המושתתת על חרדה מפרידה ויחסים סימביוטיים. בהתאם לכך, **במצבים בהם חש הנאשם פגיעה בדימוי העצמי, הוא עשוי להתקשות בוויסות רגשי ועלול להגיב באלימות מתוך תסכול, מצוקה וחרדה.** גורם סיכון נוסף עלה מכך שהנאשם עצמו חווה שימוש באלימות פיזית בעברו מצד אביו במצבים בהם לא הייתה שביעות רצון מהתנהלותו. השירות התרשם כי עם השנים הנאשם פיתח דפוס תקשורת אלים כאמצעי להשגת רצונותיו או כדרך לפתרון בעיות.

באשר לקשר הזוגי עם המתלוננת, התרשם השירות כי הנאשם מתנהל מתוך **צרכי שליטה גבוהים ורכושנות כלפי המתלוננת**, תוך הדגשת הפער בכל הנוגע לתפיסות בני הזוג את עתיד הקשר.

לאור כל האמור, דיווח שירות המבחן כי קיים קושי בהערכת סיכון מלאה כלפי המתלוננת במקרה זה, שאף נמנעה מלהיפגש עם השירות. יחד עם זאת, בשל חוסר חיבור של הנאשם לחלקים התוקפניים שבו וקושי בהתבוננות ביקורתית על כשליו, תוך העדר תובנות הדרושות להליך טיפולי מעמיק, נמנע השירות למבוא בהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו.

יצוין כי שירות המבחן לא התייחס בתסקירו לשאלת הרשעת הנאשם, עניין זה אף לא הועלה שנית על ידי הסניגור בטיעונו לעונש. מכאן, שהבקשה נזנחה ולא מצאתי מקום להמשיך ולהתייחס לנושא.

טיעונים לעונש

5. ביום 18.9.22 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, ואילו ב"כ הנאשם טען בעל-פה בפניו.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל בתחום האמצעי של מתחם העונש לו טענה, בצירוף מאסר על-תנאי, פיצוי למתלוננת, קנס והתחייבות.

ב"כ המאשימה טענה כי עבירת תקיפת בת זוג היא עבירה חמורה, אשר פוגעת בערך החברתי של שמירה על חיי המשפחה והקן המשפחתי מפני אלימות. נטען כי הנאשם פגע בערכים המוגנים שעניינם זכותה של המתלוננת לשמירה על בטחונה האישי, שלמות גופה, כבודה, שלווה נפשה, קניינה וכן האוטונומיה שלה. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה המתייחסת למעשי אלימות בתוך המשפחה וטענה כי פגיעה בבת הזוג בתוך ביתה מבצרה, מהווה חומרה יתרה, ועל בית המשפט להוקיע התנהגות זו בענישה הרתעתית משמעותית להעברת מסר חד וברור.

נטען כי הנאשם בעל דפוסי התנהגות אלימים, וכי לא מדובר באירוע חריג וחד פעמי. נטען כי הנאשם הינו האחראי הבלעדי לביצוע העבירות האלימות, כאשר משך בשיערה של המתלוננת ולחץ על צווארה במקרה אחד, והיכה אותה במקרה אחר ללא כל סיבה. נטען כי מעשי הנאשם בוצעו כדי להטיל אימה על המתלוננת, וכי מלבד הנזק הגופני, יש לקחת בחשבון גם את הנזק הנפשי שהתנהגותו האלימה של הנאשם גרמה לה. בנוסף, נטען, גרם הנאשם לנזק קנייני למתלוננת כאשר שבר את הטלוויזיה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הוא הודה וחסך זמן שיפוטי.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, המלמד שהנאשם נטל אחריות חלקית בלבד, ניסה לטשטש מחומרת מעשיו ולהצדיק את התנהלותו הפסולה מול המתלוננת תוך ניסיונות להשליך את האחריות למעשים על המתלוננת. לבסוף, צוין כי הנאשם הוא אינו מעוניין להשתלב בטיפול ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו.

לאור האמור, חומרת המעשים, הימנעות מלקיחת אחריות מלאה והעדר טיפול בשל חוסר הבנה בדפוסי התנהגות פסולים של הנאשם, בקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם ענישה בפועל וענישה הרתעתית כמפורט לעיל.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בטרם הושמעו ראיות, חסך זמן שיפוטי יקר וחסך את זמנם של העדים. עוד נטען, כי חלפו שלוש שנים מאז האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן, בהן לא נפתחו תיקים כנגד הנאשם, שהינו אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי. נטען כי מדובר במערכת יחסים זוגית מורכבת, שבהשפעת קשיים כלכליים הביאה ל"פיצוץ" בין הצדדים, תוך שמשפחתה של המתלוננת מלבה את האש. הסניגור הוסיף והעיר בעניין זה כי שני אחיה של המתלוננת נעצרו בגין תקיפתו של הנאשם ואף גרמו נזק רב

למכוניתו, בגינו הגיש תביעה אזרחית נגדם. עוד נטען כי כדי לשים סוף לסכסוך, הסכים הנאשם לדרישתה של המתלוננת לשים קץ לקשר הזוגי ביניהם, ולכן הם התגרשו כבר לפני שנה וחצי. נטען כי יש שיתוף פעולה מצד הנאשם, הסדרי הראייה מתקיימים כסדרם והנאשם משלם מזונות ומדור, והכול מתוך כוונה של הנאשם לשמור על ילדיו ולהימנע מהסתבכות נוספת עם החוק, לאחר שהבין את הטעות שעשה.

ב"כ הנאשם התייחס לתסקיר שירות המבחן ואמר כי אמנם בסופו של יום השירות לא בא בהמלצה טיפולית לנאשם, אך הנאשם שיתף פעולה עם השירות, וכפי שנמסר בתסקיר, יש להביא בחשבון את הרקע האלים ממנו הגיע הנאשם, שהינו בן למשפחה ברוכת ילדים במצב כלכלי שאינו מן הטובים.

הסניגור התייחס לעבירות וטען כי העבירות בהן הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן משתייכות לעבירות אלימות במשפחה ברף הנמוך, עבירות שלא הותירו נזק.

לאור הדברים, נטען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות שתוארו לעיל, נע בין מאסר על תנאי ומסתיים בעבודות שירות, כאשר בית המשפט התבקש על ידי ב"כ הנאשם להסתפק בענישה מרתיעה צופה פני עתיד.

דברי הנאשם

8. הנאשם אמר שאין לו מה להוסיף.

דין והכרעה

הערכים החברתיים הנפגעים

9. הערכים המוגנים בעבירות אלימות במשפחה הנם הגנה על כבוד האדם של הפרט, שלמות גופו, שלווה חיו, ביטחונו האישי והאוטונומיה על גופו. כן מגינות העבירות גם על הערך של שלמות התא המשפחתי, ובפרט זכותו של אדם, בן זוג או ילד, להיות מוגן מפני אלימות מצד הקרובים לו ביותר בתוך ביתו.

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות, והם מחייבים ענישה מחמירה. ישנו צורך בהגנה מיוחדת כנגד אלימות המתרחשת בחדרי חדרים, כשהן רחוקות מעיני הרשויות בתוך התא המשפחתי, ולאור חוסר הנכונות לעיתים של הקורבן לחשוף את העבירות מתוך תלות פיזית, כלכלית, רגשית או מתוך רצון לשמור על התא המשפחתי, כל אלה מעצימים את המסוכנות במצב זה.

ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.19):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל

עמוד 5

רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל (12.7.2018):

'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נאשים מצד בן זוגם... המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת'..."

מכאן, שאלימות בתוך המשפחה נתפשת כעבירה בעלת חומרה יתרה מעצם היותה כזו. במקרה הנוכחי מדובר בשלושה מקרים נפרדים של אלימות כלפי בת זוג, שני מקרי תקיפה פיזית שלא גרמה לחבלה, ומקרה נוסף של אלימות כלפי רכוש, המצטרפים יחד לאירועים הפוגעים בערכים המוגנים ברמת פגיעה בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

10. כתב האישום המתוקן מתאר שלושה אירועי אלימות. בשניים מהם הנאשם פגע במתלוננת בגופה, משך בשערות ראשה, שם ידיו על צווארה ולחץ עליו, והיכה אותה ברגלה, ואירוע נוסף שבו שבר טלוויזיה בבית בנסיבות של מריבה זוגית - כל אלה על רקע כעסיו.

העבירות לא מתאפיינת בתכנון או בתחכום, אלא באובדן שליטה, לרוב על רקע חילוקי דעות וויכוחים עם המתלוננת. לא נגרם נזק פיזי רב, מלבד הסימן האדום בצווארה של המתלוננת ומשבירת הטלוויזיה בביתם, אולם הנזקים הנם בהטלת אימה, בהשפלה ובמניעת הכבוד והחופש של המתלוננת.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי, נעדר דפוסים אנטי סוציאליים או עבריינים, אך מנגד, בעל תפיסות נעדרות מודעות וללא חיבור רגשי לפגיעה שגרם, בנוסף נמצא כבעל קושי בוויסות דחפיו במצבי פגיעות וכעס, בהם נוטה להשתמש באלימות. בגרסתו לשירות המבחן, נוטה לצמצם ולטשטש את חומרת מעשיו, ולהטיל חלק מהאשמה על המתלוננת, דבר נוסף המעיד על העדר הבנה והעדר לקיחת אחריות מצד הנאשם, לגבי הקו האדום שחצה, כשהפעיל אלימות נגד אשתו, אם ילדיו.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. בע"פ 4800/12 יואב סלומון נ' מדינת ישראל (12.2.13), קבע בית-המשפט העליון, כלהלן -

"הפסיקה חזרה והדגישה כי על בתי המשפט לשרש ולהוקיע התנהגויות של אלימות במשפחה, תוך מתן משקל של ממש לשיקול הגמול וההרתעה במכלול שיקולי הענישה. מי שמרים יד על בת-זוגו - שמא מתוך מחשבה כי הדברים נעשים בד' אמות הבית באין רואה ובאין שומע - נקה לא יינקה, וברגיל ישלם על מעשיו בשלילת חירותו."

יחד עם זאת, עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות אלימות כלפי בת הזוג, נגזרו עונשים במנעד רחב, לאחר שכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו.

12. ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 7951/10 גוני ניב נ' **מדינת ישראל** (2.11.2010) - על המבקש הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית**, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים שבוצעו באמצעות סכין, באירוע יחיד. ערעור ובקשת רשות ערעור - נדחו.

ב. ע"פ 4800/12 **יואב סלומון נ' מדינת ישראל** (12.2.13) - המערער הורשע בבית-המשפט המחוזי, על-פי הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, במספר הזדמנויות. בית-המשפט המחוזי הטיל עליו **15 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, ו-12 חודשי מאסר על-תנאי. ערעור לבית-המשפט העליון נדחה.

ג. רע"פ 3255/09 **יוסי אבי דהן נ' מדינת ישראל** (6.7.09), המבקש הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש בשני כתבי אישום. באחד מהם הורשע לאחר שמיעת ראיות ובשני בעקבות הודאתו. **הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על-תנאי**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. ת"פ (נצרת) 41303-03-20 **מדינת ישראל נ' נביל הייב** (6.8.20) - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו ועל פי הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ועל הנאשם **נגזרו שבעה חודשי מאסר פועל וענישה נלווית**.

ה. עפ"ג 50169-11-10 **סרגיסן נ' מדינת ישראל** (25.1.11) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים, היזק לרכוש בזדון ותקיפה סתם שביצע כלפי בת זוגו, כאשר הגיע לביתו מדמם כשהוא בגילופין, ניפץ זכוכית של חדר השינה ואיים על בת זוגו כי יהרוג אותה ולאחר מכן איים על יתר בני הבית על ידי סכין. על המערער **נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית**. הערעור נדחה.

13. **ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה לעניין העונש. בנוסף, ניתן לעיין בפסקי-הדין הבאים:**

א. רע"פ 1526/13 **שלמה בוחנה נ' מדינת ישראל** (4.4.13) - המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בתקיפת בת זוגו, לאחר שהצמיד אותה לקיר, דחף אותה לעברו ואחז בצווארה. למבקש לא היה עבר פלילי. **הוטלו 45 ימי מאסר בעבודות שירות, וחמישה חודשי מאסר על-תנאי.** ערעור ובקשת רשות ערעור - נדחו.

ב. רע"פ 6464/18 **פלואי נ' מדינת ישראל** (14.10.18), המבקש, ללא עבר פלילי, הורשע בשלושה אישומים, בעבירות של איומים, הפרת הוראה חוקית ותקיפה חבלנית של בת זוג בסטירה לפניה. נגזרו **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, צו מבחן ועונשים נוספים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. ת"פ (תל אביב-יפו) 28899-09-18 **מדינת ישראל נ' פלואי** (17.10.21) - הנאשם הודה והורשע בעבירות תקיפת בת זוג וילד. נקבע כי מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית. בהתחשב בנסיבות ובהמלצת שירות המבחן, על הנאשם נגזרו **שמונה חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה והתחייבות.**

ד. ת"פ (תל אביב-יפו) 62346-02-20 **מדינת ישראל נ' פלואי** (5.9.21) - הנאשם הורשע בעבירת תקיפת בת זוג ובעבירת איומים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר ולו קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית. בהתחשב במצבו הרפואי ובנסיבות נוספות, על הנאשם נגזרו **40 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי בסך 1000 ש"ח למתלוננת.**

ה. ת"פ (פתח תקוה) 54147-09-20 **מדינת ישראל נ' פלואי** (12.9.21) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות תקיפת בת זוג ואיומים בסכין. נקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. על הנאשם, ללא עבר פלילי, נגזרו **ארבעה חודשי מאסר בפועלי לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי לשישה חודשים ופיצוי בסך 1500 ₪ למתלוננת.**

ו. ת"פ (רחובות) 11561-05-20 **מדינת ישראל נ' פלואי** (13.9.21) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. על הנאשם נגזרו **חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי.**

14. לאור כל האמור לעיל, בהתייחס לכך שהפסיקה שהביאה המאשימה הכילה ברובה עבירות בנסיבות מחמירות יותר מאשר במקרה שלפנינו, ולאחר שסקרתי מקרים דומים אחרים, **אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות המתוארות בכתב האישום המתוקן נע בין חודשי מאסר בודדים, הניתנים לריצוי בעבודות שרות במקרים המתאימים, ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים ובהם פיצוי למתלוננת.**

גזירת עונשו של הנאשם

15. הנאשם, בן 32, היה נשוי למתלוננת ולהם שתי בנות קטינות.

הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, ונטל אחריות. בכך תרם לחיסכון בזמן ציבורי, וחסך את עדות המתלוננת. לנאשם אין עבר פלילי.

מדברי ב"כ הנאשם בטיעונים לעונש, עולה כי לפני כשנה וחצי הנאשם והמתלוננת התגרשו על פי רצונה של המתלוננת, ומאז הוא נפגש עם בנותיו בלבד, באופן נורמטיבי ובצורה מסודרת, וכן הנאשם משלם מזונות ומדור עבור בנותיו. מאז האירועים חלפו כשלוש שנים, בהן לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים.

תסקיר שירות המבחן מלמד על לקיחת אחריות חלקית בלבד, כאשר הנאשם נטה למזער את האירועים האלימים, ניסה להשליך חלק מהאחריות לביצוע העבירות המיוחסות לו על המתלוננת, ואף לא הפנים את הפסול הטמון בהתנהלותו ובמעשיו. הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית, למרות ששירות המבחן זיהה אצלו דפוס תקשורת אלים כאמצעי להשגת רצונותיו, זאת לצד צרכי שליטה גבוהים ורכושנות כלפי המתלוננת. שירות המבחן סבר כי הרקע ממנו הגיע הנאשם, שכלל נוקשות ואלימות פיזית מצד אביו בצעירותו, השפיע על דפוסי התפתחותו והתנהגותו האלימה של הנאשם.

לאור כל האמור, שירות המבחן לא יכול היה להמליץ על מסגרת של ענישה טיפולית או שיקומית ואף התקשה בהערכת הסיכון הנשקף מהנאשם כלפי המתלוננת, שסירבה לשתף פעולה עם השירות.

16. הנאשם שלפניי פעל באלימות ובהעדר שליטה עצמית כלפי אשתו במספר אירועים. אמנם מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, שנטל אחריות והודה, ולא גרם לחבלות פיזיות קשות. אולם לאור האחריות החלקית שלקח, וללא המלצה ריאלית לגבי הליך טיפולי בהעדר הבנה מעמיקה למניעיו ולהתנהלותו, לא יהיה זה נכון להימנע מהטלת עונש שישקף את הפגיעה בערכים המוגנים. אני סבורה כי ראוי להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. הנאשם נמצא מתאים וכשיר לבצען.

סוף דבר

17. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. ארבעה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות במשטרת נוף הגליל.

הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, על-פי טווח השעות המתאפשר בחוק.

מועד תחילת עבודות השרות: 5.1.23.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השרות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים, אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים וכיוצ"ב, הפרעות משמעת, עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

ב. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום, עבירת אלימות במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, מסוג עוון או פשע.

ג. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 2,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם לקופת בית-המשפט תוך 90 יום, ויועבר לידי המתלוננת על-פי הפרטים שתמסור המאשימה לתיק בתוך שבעה ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תעביר העתק גזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ג, 22 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.